

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (трети състав)

18 декември 2008 година *

По съединени дела С-101/07 Р и С-110/07 Р

с предмет две жалби на основание член 56 от Статута на Съда, подадени съответно на 20 и на 19 февруари 2007 г.,

Coop de France bétail et viande, с предишно наименование Fédération nationale de la coopération bétail et viande (FNCBV), установено в Париж (Франция), за което се явява адв. M. Ponsard, avocat, със съдебен адрес в Люксембург (С-101/07 Р),

Fédération nationale des syndicats d'exploitants agricoles (FNSEA), установена в Париж,

Fédération nationale bovine (FNB), установена в Париж,

Fédération nationale des producteurs de lait (FNPL), установена в Париж,

* Език на производството: френски.

Jeunes agriculteurs (JA), установена в Париж,

за които се явяват адв. V. Ledoux и адв. B. Neouze, avocats (C-110/07 P),

жалбоподатели,

като другите страни в производството са:

Комисия на Европейските общности, за която се явяват г-н A. Vouquet и г-н X. Lewis, в качеството на представители, със съдебен адрес в Люксембург,

ответник в първоинстанционното производство,

Френска република, за която се явяват г-н G. de Bergues и г-жа S. Ramet, в качеството на представители,

встъпила страна в първоинстанционното производство,

СЪДЪТ (трети състав),

състоящ се от: г-н А. Rosas, председател на състав, г-н А. Ó Caoimh, г-н J. N. Cunha Rodrigues, г-н J. Klučka и г-н U. Lohmus (докладчик), съдии,

генерален адвокат: г-н J. Mazák,
секретар: г-н R. Grass,

предвид изложеното в писмената фаза на производството,

след като изслуша заключението на генералния адвокат, представено в съдебното заседание от 17 април 2008 г.,

предвид определението за възобновяване на устната фаза на производството от 2 октомври 2008 г.,

след като изслуша заключението на генералния адвокат, представено в съдебното заседание от 16 октомври 2008 г.,

постанови настоящото

Решение

- ¹ С жалбите си Coop de France bétail et viande, с предишно наименование Fédération nationale de coopération bétail et viande (наричана по-нататък „FNCBV“) (C-101/07 P), както и Fédération nationale des syndicats d'exploitants agricoles

(наричана по-нататък „FNSEA“), Fédération nationale bovine (наричана по-нататък „FNB“), Fédération nationale des producteurs de lait (наричана по-нататък „FNPL“) и Jeunes agriculteurs (наричана по-нататък „JA“) (С-110/07 Р) искат отмяната на Решение на Първоинстанционния съд на Европейските общности от 13 декември 2006 г. по дело FNCBV и др./Комисия (Т-217/03 и Т-245/03, Recueil, стр. II-4987, наричано по-нататък „обжалваното съдебно решение“), с което същият, от една страна, намалява глобата, наложена им от Комисията на Европейските общности с Решение 2003/600/ЕО от 2 април 2003 година относно процедура за прилагане на член 81 от Договора за ЕО (преписка COMP/C.38.279/F3 — Viandes bovines françaises) (ОВ L 209, стр. 12, наричано по-нататък „спорното решение“), и от друга страна, отхвърля в основната им част жалбите за отмяна на това решение.

Правна уредба

- 2 Член 15, параграф 2 от Регламент № 17 на Съвета от 6 февруари 1962 година — Първи регламент за прилагане на членове [81] и [82] от Договора (ОВ 13, 1962 г., стр. 204; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 1, стр. 3) гласи:

„2. С решение Комисията може да наложи на предприятия или сдружения на предприятия глоби най-малко в размер от хиляда разчетни единици и най-много в размер от един милион разчетни единици, като последният размер може да достигне десет процента от оборота, реализиран през предходната стопанска година от всяко от предприятията, участвало в нарушението, когато умишлено или поради небрежност:

- а) извършват нарушение на разпоредбите на член [81], параграф 1 [ЕО] или член [82 ЕО] от Договора, или

б) нарушават задължение, наложено по силата на член 8, параграф 1.

С оглед определяне размера на глобата, освен тежестта на нарушението, следва да се отчете и неговата продължителност.“

- 3 По смисъла на точка 5, буква в) от Известие на Комисията, озаглавено „Насоки относно метода за определяне на размера на глобите, налагани съгласно член 15, параграф 2 от Регламент № 17 и член 65, параграф 5 от Договора за Европейската общност за въглища и стомана“ (ОВ С 9, 1998 г., стр. 3; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 3, стр. 69, наричани по-нататък „Насоките“):

„В случаи, включващи асоциации на предприятия [Другаде в текста: „сдружения на предприятия“], решенията следва, доколкото това е възможно, да бъдат отправени към тях и глоби следва да бъдат наложени на индивидуалните предприятия, включени в асоциацията.

В случай че това е невъзможно (например когато са налице няколко хиляди присъединени предприятия) и с изключение на случаи, попадащи в обхвата на Договора за Европейската общност за въглища и стомана, следва да бъде наложена една обща глоба на асоциацията, изчислена в съответствие с принципите, посочени по-горе, но еквивалентна на общата сума от индивидуални глоби, които биха могли да бъдат наложени на всеки от членовете на асоциацията.“

- 4 Член 1 от Регламент № 26 на Съвета от 4 април 1962 година относно прилагане на някои правила за конкуренция при производство и търговия със селскостопански продукти (ОВ 30, 1962 г., стр. 993; Специално издание на български език, 2007 г., глава 3, том 1, стр. 3) предвижда, че членове 81—86 ЕО, както и приетите за прилагането им разпоредби се прилагат, при спазване на разпоредбите на член 2 от този регламент, за всички споразумения, решения и практики по член 81, параграф 1 ЕО и член 82 ЕО, които се отнасят до производството или търговията

с продукти, изброени в приложение I към Договора за ЕО, сред които по-специално живите животни и годните за консумация меса и карантии.

5 Член 2, параграф 1 от посочения регламент има следното съдържание:

„Член [81], параграф 1 [ЕО] не се отнася до тези споразумения, решения и практики по предходния член, които съставляват неразделна част от националната организация на пазара или са необходими за постигането на целите, определени в член [33 ЕО]. По-специално той не се отнася до споразуменията, решенията и практиките на земеделските производители, сдруженията на земеделски производители или асоциациите на такива сдружения на само една държава членка, които се отнасят до производството или продажбата на селскостопански продукти или използването на обща техническа база за съхранение, до третирането или преработката на тези продукти и които не пораждаат задължението за налагане на идентични цени освен ако Комисията не установи, че те изключват принципите на конкуренция или застрашават постигането на целите в член [33 ЕО].“

Обстоятелства в основата на споровете

6 Обстоятелствата, които са в основата на жалбите пред Първоинстанционния съд, както са изложени в обжалваното съдебно решение, могат да бъдат обобщени за целите на настоящото решение по следния начин.

- 7 Жалбоподателят по дело C-101/07 P FNCBV обединява 300 кооперативни сдружения на производители от сектора, свързан с отглеждане на говеда, свине и овце, и приблизително тридесет групи или кланични предприятия и предприятия за преработка на месо във Франция.
- 8 Жалбоподателите по дело C-110/07 P, а именно FNSEA, FNB, FNPL и JA са синдикални организации съгласно френското право. FNSEA е основната френска синдикална организация в областта на земеделието. В териториално отношение тя се състои от местни синдикати, обединени във федерации или съюзи на равнище департамент на синдикатите на земеделските производители (наричани по-нататък „FDSEA“). Освен това FNSEA обединява 33 специализирани сдружения, които представляват интересите на всеки вид производство, сред които тези на FNB и на FNPL. JA представляват земеделските производители на възраст под 35 години. Членството в местно подразделение на JA изисква членство в местен синдикат, който е част от FDSEA.
- 9 След като, считано от октомври 2000 г., в редица държави членки са установени множество случаи на спонгиформна енцефалопатия по говедата, известна като „болестта луда крава“, както и на шап в стадата от овце в Обединеното кралство, общностните институции приемат поредица от мерки, за да преодолеят загубата на доверие от страна на потребителите, довела до спад в консумацията на месо.
- 10 Ето защо се разширява приложното поле на механизмите за интервенция, предназначени за изтегляне от пазара на определени количества говеждо месо, за да се стабилизира предлагането спрямо търсенето, и се въвежда схема за закупуване на живи животни, както и механизъм за закупуване чрез търг на кланични трупове или на половинки от кланични трупове, наречен „специална схема за закупуване“. Освен това Комисията разрешава на няколко държави членки, сред които и Френската република, да предоставят субсидии на сектора на говеждото месо.

- 11 През септември и октомври 2001 г. отношенията между животновъдите и собствениците на кланици във Франция са особено обтегнати, а посочените по-горе мерки са сметени за недостатъчни от земеделските производители. Групи животновъди незаконно спират камиони, за да контролират произхода на превозваното месо, и блокират достъпа до някои кланици. Тези действия понякога довеждат до унищожаване на оборудване и месо. За да преустановят блокадите на кланиците, протестиращите животновъди изискват собствениците на кланици да поемат задължения, свързани по-конкретно със спирането на вноса и прилагането на ценова схема, наречена „синдикална“.
- 12 През октомври 2001 г. се провеждат редица събрания на федерациите, представляващи животновъдите, а именно FNSEA, FNB, FNPL и JA, и федерациите, представляващи собствениците на кланици, а именно Fédération nationale de l'industrie et des commerces en gros des viandes (наричана по-нататък „FNICGV“) и FNCBV. В резултат на събрание от 24 октомври 2001 г., организирано по искане на френския министър на земеделието, между тези шест федерации е сключено споразумение на федерациите на животновъдите и собствениците на кланици относно схемата на минимални цени — бракувани крави влизане в кланицата (наричано по-нататък „споразумението от 24 октомври 2001 г.“). На 30 октомври 2001 г. Комисията изпраща до френските власти писмо, с което иска предоставянето на сведения във връзка с това споразумение.
- 13 Споразумението от 24 октомври 2001 г. се състои от две части. Първата включва задължение за временно спиране на вноса, като не провежда разлика между видовете говеждо месо. Втората съдържа задължение за прилагането на схемата на изкупни цени при влизането в кланицата на бракуваните крави, а именно на кравите, чието предназначение е или възпроизводството, или производството на мляко, условията за които са определени в това споразумение. Така то съдържа списък на цени за килограм кланични трупове за определени категории крави и начина на изчисляване на цената, който следва да се прилага за другите категории в зависимост по-конкретно от специалната изкупна цена, определена от общностните органи. Посоченото споразумение е предвидено да влезе в сила на 29 октомври 2001 г. и да се прилага до края на ноември 2001 г.

- 14 На 9 ноември 2001 г. френските власти отговарят на искането на Комисията за предоставяне на сведения от 30 октомври 2001 г.
- 15 На 9 ноември 2001 г. Комисията изпраща също до FNSEA, FNB, FNPL и JA, както и до FNICGV искане за информация на основание на член 11 от Регламент № 17. Доколкото на Комисията не ѝ е известен фактът, че FNCBV също е страна по споразумението от 24 октомври 2001 г., това искане не е адресирано до последната. Въпросните пет федерации изпращат своите отговори на 15 и 23 ноември 2001 г.
- 16 На 19 ноември 2001 г. председателят на FNICGV уведомява председателя на FNSEA, че е принуден да определи този ден като крайна дата за прилагане на споразумението от 24 октомври 2001 г., а не първоначално определената 30 ноември 2001 г.
- 17 На 26 ноември 2001 г. Комисията изпраща предупредително писмо до шестте федерации, страни по споразумението от 24 октомври 2001 г., в което посочва, че известните ѝ факти свидетелстват за съществуването на нарушение на общностните правила в областта на конкуренцията, и ги приканва да ѝ представят своите становища и предложения най-късно до 30 ноември 2001 г. В това писмо Комисията посочва, че „при липса на удовлетворяващи предложения, отправени в този срок, [тя] възнамерява да открие процедура, за да установи тези нарушения и да разпорежи същите да бъдат прекратени, в случай че срокът на действие на споразумението [от 24 октомври 2001 г.] е продължен, както и, ако е необходимо, да наложи глоби“. Федерациите отговарят на Комисията, уточнявайки, че срокът на действие на това споразумение изтича на 30 ноември 2001 г. и няма да бъде продължаван.
- 18 На 17 декември 2001 г. Комисията извършва проверки в помещенията на FNSEA и на FNB в Париж на основание член 14, параграф 3 от Регламент № 17, както и в

помещенията на FNICGV, намиращи се в този град, въз основа на член 14, параграф 2 от посочения регламент.

- 19 На 24 юни 2002 г. Комисията приема изложение на възраженията с адресати шестте федерации, страни по споразумението от 24 октомври 2001 г. Последните представят писмените си становища между 23 септември и 4 октомври 2002 г. Изслушването на тези федерации се състои на 31 октомври 2002 г. На 10 януари 2003 г. Комисията изпраща на посочените федерации искане за информация по смисъла на член 11 от Регламент № 17. Тя изисква от тях по-конкретно да ѝ бъдат представени данни, за годините 2001 и 2002, относно общия размер на постъпленията на всяка федерация и тяхното разпределяне според произхода им, както и счетоводните им отчети, а за последната данъчна година, за която има данни, и общия оборот, както и този на техните преки и/или непреки членове, свързан с производството на говеждо месо или с клането на говеда. Федерациите жалбоподатели отговарят на горното искане с писма от 22, 24, 27 и 30 януари 2003 г.
- 20 На 2 април 2003 г. Комисията приема спорното решение, чиито адресати са федерациите жалбоподатели и FNICGV.
- 21 Съгласно това решение тези федерации са нарушили член 81, параграф 1 ЕО, поради това че са сключили споразумението от 24 октомври 2001 г., което е имало за предмет определянето на минималните изкупни цени на някои категории говеждо месо и спирането на вноса на говеждо месо във Франция, както и поради това че между края на ноември и началото на декември 2001 г. са сключили устно споразумение със същата цел (наричано по-нататък „устното споразумение“), приложимо, считано от изтичането на срока на действие на споразумението от 24 октомври 2001 г.
- 22 В съображения 135—149 от спорното решение Комисията приема, че споразумението от 24 октомври 2001 г. и устното споразумение не са необходими за постигане на целите на общата селскостопанска политика, предвидени в член 33

ЕО, и не допуска прилагането в настоящия случай на предвиденото в Регламент № 26 освобождаване в полза на някои дейности, свързани с производството и търговията със селскостопански продукти. Нещо повече, тези споразумения не фигурирали сред средствата, предвидени в Регламент № 1254/1999 на Съвета от 17 май 1999 година относно общата организация на пазара на говеждо и телешко месо (ОВ L 160, стр. 21; Специално издание на български език, 2007 г., глава 3, том 28, стр. 80) или в текстовете за неговото прилагане. Накрая, мерките, приети по силата на посочените споразумения, не били пропорционални на целите, които се твърди, че се преследват.

- 23 Съгласно спорното решение нарушението е започнало на 24 октомври 2001 г. и е продължило най-малко до 11 януари 2002 г., датата на изтичане на срока на действие на последното местно споразумение, прието в приложение на националния ангажимент, който бил известен на Комисията.
- 24 Предвид неговия характер и географския обхват на съответния пазар, нарушението е квалифицирано като много тежко. За да установи степента на отговорност на всяка федерация жалбоподател, Комисията отчита съотношението между размера на годишните вноски, събирани от основната земеделска федерация, а именно FNSEA, и размера на годишните вноски, събирани от всяка от другите федерации. Доколкото, от друга страна, нарушението е с малка продължителност, Комисията не увеличава основния размер.
- 25 След това Комисията приема, че по отношение на федерациите жалбоподатели са налице редица отегчаващи обстоятелства:

— тя увеличава с 30 % размера на наложените на FNSEA, FNB и JA глоби, поради факта че техните членове упражнили принуда, за да накарат федерациите на собственици на кланици да приемат споразумението от 24 октомври 2001 г.,

- тя отчита по отношение на всички федерации жалбоподатели наличието на отегчаващото обстоятелство в резултат на тайното изпълнение на това споразумение след предупредителното ѝ писмо от 26 ноември 2001 г. и прилага спрямо тях увеличение от 20 %, и
- тя взема предвид водещата роля, която се твърди, че FNB е имала при подготвянето и извършването на нарушението, като увеличава с 30 % наложената на тази федерация глоба.

26 Освен това Комисията взема предвид различни смекчаващи обстоятелства:

- предвид пасивното съдействие или „следването на лидера“ от страна на FNPL, тя намалява с 30 % размера на наложената ѝ глоба, и
- по отношение на FNCBV тя отчита, на първо място, подчертаната намеса от страна на френския министър на земеделието в полза на сключването на споразумението от 24 октомври 2001 г. (намаление с 30 %), и на второ място, незаконните действия по блокиране на обектите на техните членове от земеделските производители (ново намаление с 30 %).

27 Освен това съгласно точка 5, буква б) от Насоките Комисията взема под внимание конкретните обстоятелства по въпросното дело, и по-специално икономическия контекст, беязан от кризата в сектора, и намалява с 60 % размера на глобите, резултат от прилагането на споменатите по-горе увеличения и намаления.

28 Разпоредителната част на спорното решение обхваща по-конкретно следните разпоредби:

„Член 1

[FNSEA], [FNB], [FNPL], [JA], [FNICGV] и [FNCBV] са нарушили член 81, параграф 1 [ЕО], сключвайки на 24 октомври 2001 г. споразумение, което е имало за предмет спирането на вноса на говеждо месо във Франция и определянето на минимална цена за някои категории животни, както и сключвайки между края на ноември и началото на декември 2001 г. устно споразумение със същия предмет.

Извършването на нарушението е започнало на 24 октомври 2001 г. и е пораждало правни последици най-малко до 11 януари 2002 г.

Член 2

В случай че още не са преустановили упоменатото в член 1 нарушение, посочените в този член федерации следва незабавно да направят това, както и за в бъдеще да се въздържат от участие в каквито и да било картели с идентични или сходни цел или последици.

Член 3

Налогат се следните глоби:

- FNSEA: 12 милиона евро,
- FNB: 1,44 милиона евро,
- JA: 600 000 EUR,
- FNPL: 1,44 милиона евро,
- FNICGV: 720 000 EUR,
- FNCBV: 480 000 EUR. “ [неофициален превод]

Жалбите пред Първоинстанционния съд и обжалваното съдебно решение

²⁹ С жалби, подадени в секретариата на Първоинстанционния съд съответно на 19 и на 20 юни 2003 г., FNCBV, от една страна и FNSEA, FNB, FNPL и JA, от друга страна, отправят две искания, а именно отмяна на спорното решение и при условията на евентуалност отмяна на наложените им глоби или намаляване на техния размер. Подадената на 7 юли 2003 г. от FNICGV жалба е отхвърлена от Първоинстанционния съд като недопустима с определение от 9 ноември 2004 г.

30 С определения от 6 ноември 2003 г. Френската република е допусната да встъпи по всяко от двете дела в подкрепа на исканията на федерациите жалбоподатели. Двете дела са съединени с определение от 3 април 2006 г.

31 С обжалваното съдебно решение Първоинстанционният съд:

— намалява на 360 000 EUR размера на глобата, наложена на FNCBV, жалбоподател по дело T-217/03,

— намалява размера на глобите, наложени на федерациите жалбоподатели по дело T-245/03, на 9 000 000 EUR за FNSEA, на 1 080 000 EUR за FNB, на 1 080 000 EUR за FNPL и на 450 000 EUR за JA,

— отхвърля жалбите в останалата им част,

— осъжда федерациите жалбоподатели да понесат направените от тях съдебни разноски, свързани с главното производство, както и три четвърти от тези на Комисията, свързани с това производство,

- осъжда Комисията да понесе една четвърт от направените от нея съдебни разноски, свързани с главното производство, и всички съдебни разноски, свързани с обезпечителните производства, и

- решава, че съдебните разноски, направени от Френската република, встъпила страна, следва да се понесат от нея.

Производство пред Съда

- ³² С решение от 29 януари 2008 г. Съдът разпределя двете дела на трети състав, състоящ се от г-н A. Rosas, председател на трети състав, г-н U. Lõhmus (докладчик), г-н J. Klučka, г-н A. Ó Caoimh и г-жа P. Lindh, съдии. Тъй като никоя от страните не е поискала да изложи устно становище, Съдът решава да се произнесе без провеждане на устни състезания. Генералният адвокат представя заключението си в съдебното заседание от 17 април 2008 г., след което приключва устната фаза на производството.
- ³³ Предвид това, че г-жа Lindh е възпрепятствана да заседава, съгласно член 61 от Процедурния правилник след изслушване на генералния адвокат трети състав разпорежда възобновяването на устната фаза на производството, за да замести г-жа Lindh в приложение на член 11д, първа алинея от Процедурния правилник, от съдия съобразно поредността, определена в списъка по член 11г, параграф 2 от същия правилник, в настоящия случай от г-н J. N. Cunha Rodrigues.

34 След съдебното заседание от 16 октомври 2008 г., на което генералният адвокат представя своето заключение, устната фаза на производството е обявена за приключена.

Искания на страните в производството по обжалване

35 По дело C-101/07 P FNCBV иска от Съда:

- да отмени обжалваното съдебно решение,

- да отмени спорното решение,

- при условията на евентуалност, да намали размера на глобата, вече намален с обжалваното съдебно решение на 360 000 EUR, и

- във всички случаи да осъди Комисията да понесе всички съдебни разноски, свързани с главното производство пред Първоинстанционния съд и пред Съда.

36 По дело C-110/07 P FNSEA, FNB, FNPL и JA искат от Съда:

- да отмени обжалваното съдебно решение,

- да отмени спорното решение,

- при условията на евентуалност да намали размера на глобата, вече намален с обжалваното съдебно решение на 9 000 000 EUR за FNSEA, на 1 080 000 EUR за FNB, на 1 080 000 EUR за FNPL и на 450 000 EUR за JA, и

- във всички случаи да осъди Комисията да понесе всички съдебни разноски, свързани с производствата пред Първоинстанционния съд и пред Съда.

37 Френската република иска от Съда да уважи двете жалби и да отмени обжалваното съдебно решение.

38 Комисията иска да бъдат отхвърлени двете жалби и федерациите жалбоподатели да бъдат осъдени да заплатят съдебните разноски.

По жалбите

³⁹ След изслушване на страните и на генералния адвокат по този въпрос, с определение на председателя на Съда от 18 април 2007 г. дела C-101/07 P и C-110/07 P са съединени, поради съществуващата между тях връзка, за целите на писмената и устната фаза на производствата, както и на решението съгласно член 43 от Процедурния правилник.

Правни основания за отмяна на обжалваното съдебно решение

⁴⁰ В подкрепа на жалбата си FNCBV изтъква пет правни основания за отмяна на обжалваното съдебно решение и на спорното решение, някои от които съдържат няколко части:

— първото правно основание е изведено от грешка при прилагане на правото, доколкото Първоинстанционният съд не установил, че с приетото от нея изложение на възраженията Комисията нарушила правото на защита (точки 217—225 от обжалваното съдебно решение),

— второто правно основание е изведено от изопачаването от страна на Първоинстанционния съд на някои доказателства, а именно:

- ръкописните бележки на директора на FNB относно събранието от 29 ноември 2001 г. (точки 169—174 от обжалваното съдебно решение),

- изявлението на заместник-председателя на FNB от 4 декември 2001 г. до *Vendée agricole* (точка 176 от обжалваното съдебно решение),

- паметна записка на Fédération vendéenne des producteurs от 5 декември 2001 г. (точка 177 от обжалваното съдебно решение),

- информационната бележка на FNPL от 10 декември 2001 г. (точка 179 от обжалваното съдебно решение), и

- някои пасажии от ръкописните бележки на директора на FNB относно събранието от 5 декември 2001 г. (точка 180 от обжалваното съдебно решение),

- третото правно основание е изведено от грешка при прилагане на правото във връзка с преценката на доказателството за присъединяването на FNCBV към устното споразумение, поради факта че:
  - Първоинстанционният съд е допуснал грешка при прилагане на правото във връзка с правната квалификация на присъединяването на тази федерация към това споразумение, и

— съществува противоречие в мотивите на обжалваното съдебно решение между признаването на това присъединяване и съществуването на принуда, упражнена по отношение на посочената федерация,

— четвъртото правно основание, изложено при условията на евентуалност, е изведено от липсата на антиконкурентен характер на споразумението от 24 октомври 2001 г. и на устното споразумение, доколкото Първоинстанционният съд е допуснал грешка при прилагане на правото, квалифицирайки като антиконкурентно споразумението от 24 октомври 2001 г. и неотчитайки правните последици от продължаването срока на действие на това споразумение, и

— петото правно основание е изведено от допусната от Първоинстанционния съд грешка при прилагането на член 15, параграф 2 от Регламент № 17 поради

— нарушаване на задължението за мотивиране, и

— противоречие в мотивите.

⁴¹ По-нататък FNCBV излага шесто правно основание за частична отмяна на обжалваното съдебно решение и за намаляване на размера на наложената му глоба, изведено от допусната от Първоинстанционния съд грешка при прилагането на член 15, параграф 2 от Регламент № 17.

42 В подкрепа на своята жалба FNSEA, FNB, FNPL и JA изтъкват следните правни основания:

- първото правно основание е изведено от изопачаването на доказателства, доколкото Първоинстанционният съд не е взел предвид две съществени доказателства, от които е видно, че срокът на действие на споразумението от 24 октомври 2001 г. е до 30 ноември 2001 г. (точки 159—190 от обжалваното съдебно решение),

- второто правно основание е изведено от нарушаването на правото на защита, доколкото Първоинстанционният съд е счел, че изложението на възраженията, прието от Комисията, е достатъчно ясно и точно (точки 217—225 от обжалваното съдебно решение),

- третото правно основание е изведено от нарушаването на член 15, параграф 2 от Регламент № 17, доколкото Първоинстанционният съд е отчел сбора от оборотите на членовете на федерациите жалбоподатели, за да приеме, че наложените от Комисията глоби не превишават определения в тази разпоредба таван (точки 312—334 от обжалваното съдебно решение), и

- четвъртото правно основание е изведено от нарушаването на забраната за кумулиране и на принципа на пропорционалност на санкциите, доколкото Първоинстанционният съд е наложил на всяка от федерациите отделна глоба, отчитайки сбора от оборотите на техните общи членове (точки 340—346 от обжалваното съдебно решение).

По първото правно основание, изтъкнато от FNCBV, и по второто правно основание, изтъкнато от FNSEA, FNB, FNPL и JA, изведени от грешка при прилагане на правото, доколкото Първоинстанционният съд е отказал да признае съществуването на нарушение на правото на защита, допуснато от Комисията в приетото от нея изложение на възраженията

43 С първото и второто си правно основание съответно FNCBV, от една страна, и FNSEA, FNB, FNPL и JA, от друга страна, подчертават, че в изложението на възраженията Комисията посочва само основните фактически и правни обстоятелства, които могат да доведат до налагането на глоба, като например тежестта и продължителността на предполагаемото нарушение и факта дали то е извършено умишлено или по непредпазливост, докато, противно на приетото от Първоинстанционния съд, тя трябвало да посочи, че евентуалната глоба е изчислена при отчитане на оборота на техните членове.

44 Тези две правни основания не следва да бъдат приети.

45 Всъщност от точка 219 от обжалваното съдебно решение следва, че доводът, според който Комисията е трябвало да посочи в изложението на възраженията, че евентуалната глоба е изчислена при отчитане на оборота на членовете на федерациите жалбоподатели, вече е бил изложен пред Първоинстанционния съд и че той го основателно е отхвърлил в точка 224 от това решение, въз основа на практиката на Съда, припомнена в точки 222 и 223 от посоченото решение.

46 Така в точка 221 от обжалваното съдебно решение Първоинстанционният съд заключава, че на етапа на приемане на спорното решение Комисията е взела предвид оборотите на основните членове на федерациите жалбоподатели, за да провери дали е спазен, що се отнася до размера на наложената глоба, въведеният с член 15, параграф 2 от Регламент № 17 таван от 10 %.

- 47 Както обаче посочва Първоинстанционният съд, от практиката на Съда следва, че на етапа на изложението на възраженията фактът, че се предоставят данни относно размера на евентуалните глоби, преди на предприятията да бъде дадена възможност да изразят становищата си по възраженията срещу тях, би означавал да се предопредели по неподходящ начин решението на Комисията (Решение от 7 юни 1983 г. по дело *Musique Diffusion française* и др./Комисия, 100/80—103/80, *Recueil*, стр. 1825, точка 21).
- 48 В подкрепа на правното си основание FNCBV, както и FNSEA, FNB, FNPL и JA по-нататък подчертават, че задължението на Комисията да посочи в изложението на възраженията как ще бъде изчислена евентуалната глоба е още по-очевидно, предвид това, че тя се е отклонила от традиционно използвания метод за изчисляване на глобите — обстоятелство, което е признато от Първоинстанционния съд в точка 237 от обжалваното съдебно решение. Доколкото посочените федерации нямали възможност да предвидят такава промяна в метода и следователно в това отношение не могли да се защитят, Първоинстанционният съд трябвало да признае, че в приетото изложение на възраженията Комисията е нарушила правото на защита.
- 49 Все пак от постоянната практика на Съда, напомнена от Първоинстанционния съд в точка 218 от обжалваното съдебно решение, е видно, че когато в своето изложение на възраженията Комисията посочва изрично, че ще прецени дали следва да се налагат глоби на съответните предприятия, и излага основните фактически и правни обстоятелства, които могат да доведат до налагането на глоба, като например тежестта и продължителността на предполагаемото нарушение и факта дали то е извършено „умишлено или по непредпазливост“, тя изпълнява задължението си да зачете правото на изслушване на предприятията. Така тя им предоставя данните, необходими за защита не само срещу установяването на нарушението, но и срещу налагането на глоба (вж. в този смисъл по-специално Решение от 28 юни 2005 г. по дело *Dansk Rørindustri* и др./Комисия, C-189/02 P, C-202/02 P, C-205/02 P до C-208/02 P и C-213/02 P, *Recueil*, стр. I-5425, точка 428).

- 50 Що се отнася до вземането предвид на оборота на членовете на федерациите жалбоподатели с цел изчисляване на глобите, следва да се заключи, че такава практика от страна на Комисията не е нова и че тя се допуска от общностните юрисдикции (вж. по-специално Решение от 16 ноември 2000 г. по дело Finnboard/Комисия, C-298/98 P, Recueil, стр. I-10157, точка 66, както и Решение на Първоинстанционния съд от 23 февруари 1994 г. по дело СВ и Euroupa/Комисия, T-39/92 и T-40/92, Recueil, стр. II-49, точка 139). Следователно противно на твърденията на федерациите жалбоподатели, от страна на Комисията не е извършена промяна в метода, която да оправдава конкретно посочване в това отношение в изложението на възраженията.
- 51 Следователно Първоинстанционният съд не е допуснал грешка при прилагане на правото, заключавайки, че Комисията не е нарушила нито правото на защита на FNCBV, нито това на FNSEA, FNB, FNPL и JA, като не е посочила в изложението на възраженията, че е възнамерявала да отчете оборота на техните членове, за да провери дали е спазен таванът от 10 %, определен с член 15, параграф 2 от Регламент № 17.
- 52 Ето защо първото правно основание, изтъкнато от FNCBV, и второто правно основание, изтъкнато от FNSEA, FNB, FNPL и JA, трябва да бъдат отхвърлени като неоснователни.

По второто изтъкнато от FNCBV правно основание, изведено от изопачаването от Първоинстанционния съд на някои доказателства

- 53 С второто си правно основание FNCBV поддържа, че фактическите констатации, направени от Първоинстанционния съд, не отговарят на действителността, тъй като същият изменя явно смисъла, съдържанието или обхватът на представените пред него доказателства. Според тази федерация цялостният преглед на

преписката съобразно нейния контекст трябвало да доведе Първоинстанционния съд до извода, че тя не се е присъединила към устното и тайно продължаване на срока на действие на споразумението от 24 октомври 2001 г. след датата на изтичане на неговия срок.

54 Документите, чието съдържание било изопачено от Първоинстанционния съд, били следните:

- ръкописните бележки на директора на FNB относно събранието от 29 ноември 2001 г. (точки 169—174 от обжалваното съдебно решение),

- други документи, които потвърждават, че федерациите жалбоподатели са се споразумели устно: а именно изявлението на заместник-председателя на FNB от 4 декември 2001 г. до *Vendée agricole* и паметната записка на *Fédération vendéenne des producteurs* от 5 декември 2001 г. (точки 176 и 177 от обжалваното съдебно решение),

- пасаж от информационната бележка на FNPL от 10 декември 2001 г. (точка 179 от обжалваното съдебно решение), и

- пасаж от ръкописните бележки на директора на FNB относно събранието от 5 декември 2001 г. (точка 180 от обжалваното съдебно решение).

- 55 Във връзка с всеки един от тези документи FNCSBV упреква Първоинстанционния съд по същество, че е изменил смисъла и следователно е преценил неточно значението на разглежданите факти.
- 56 Комисията поддържа, че с правното си основание FNCSBV цели да оспори доказателствената стойност, която Първоинстанционният съд отдава на посочените документи.
- 57 В писмената си реплика FNCSBV оспорва, че е поставила под съмнение установяването на фактите от Първоинстанционния съд. Според тази федерация „установяването на фактите има за цел повторно разглеждане на същите като такива или на преценката им, докато изопачаването е изменение на съдържанието на доказателствата, невземане предвид на съществените им аспекти или неотчитане на техния контекст“.
- 58 В това отношение следва да се напомни, че според постоянната съдебна практика от член 225 ЕО и член 58, първа алинея от Статута на Съда е видно, че единствено Първоинстанционният съд е компетентен, от една страна, да установява фактите, освен в случаите, когато неточността на фактическите му констатации следва от представените пред него доказателства по делото, и от друга страна, да преценява тези факти. Когато Първоинстанционният съд е установил или е извършил преценка на фактите, по силата на член 225 ЕО Съдът е компетентен да упражни контрол върху правната квалификация на тези обстоятелства и върху правните последици, които Първоинстанционният съд е извел от тях (вж. по-специално Решение от 6 април 2006 г. по дело General Motors/Комисия, C-551/03 P, Recueil, стр. I-3173, точка 51 и Решение от 22 май 2008 г. по дело Evonik Degussa/Комисия и Съвет, C-266/06 P, точка 72).
- 59 Ето защо Съдът не е компетентен да установява фактите, нито по принцип да проверява доказателствата, които Първоинстанционният съд е приел в подкрепа на тези факти. Всъщност щом като тези доказателства са били редовно събрани и общите принципи на правото и приложимите процесуални правила относно доказателствената тежест и събирането на доказателствата са били спазени, само Първоинстанционният съд може да преценява значението, което трябва да бъде дадено на представените му доказателства. Следователно освен в случай на

изопачаване на тези доказателства, преценката на фактите не представлява правен въпрос, който в това си качество подлежи на контрол от Съда в рамките на производство по обжалване (вж. по-специално посочените по-горе Решение по дело General Motors/Комисия, точка 52 и Решение по дело Evonik Degussa/Комисия, точка 73).

60 От друга страна, следва да се напомни, че е налице изопачаване на фактите, когато то ясно личи от доказателствата по делото, без да е необходимо да се прибегва до нова преценка на фактическите обстоятелства и на доказателствата (вж. по-специално посочените по-горе Решение по дело General Motors/Комисия, точка 54 и Решение по дело Evonik Degussa/Комисия, точка 74).

61 В настоящия случай FNCBV не твърди, че Първоинстанционният съд неправилно е възприел съдържанието на различните цитирани от нея документи. Тя упреква Първоинстанционния съд по-конкретно че не е взел предвид съществените аспекти на тези документи и че не ги е преценил с оглед на техния контекст. Следва да се заключи, че като твърди наличието на „изопачаване“, FNCBV всъщност оспорва направената от Първоинстанционния съд преценка на съдържанието на документите.

62 Освен това от оспорваните точки от обжалваното съдебно решение явно следва, че Първоинстанционният съд не разглежда съдържанието на въпросните документи, а ги тълкува. В точки 169—180 от това решение, оспорвани от FNCBV, Първоинстанционният съд всъщност разглежда различните документи и улики, проучва ги с оглед на техния контекст, тълкува ги и преценява доказателствената стойност на всеки от тях. В точка 185 от посоченото съдебно решение той заключава, че с оглед на тези доказателства Комисията е доказала в достатъчна от правна гледна точка степен, че прилагането на споразумението от 24 октомври 2001 г. е продължило.

63 Доколкото единствено Първоинстанционният съд е компетентен да тълкува доказателствата и да преценява доказателствената им стойност, от това следва, че правното основание е недопустимо.

По третото изтъкнато от FNCBV правно основание, изведено от грешка при прилагане на правото във връзка с преценката на доказателството за присъединяване на тази федерация към устното споразумение

64 С третото си правно основание, разделено на две части, FNCBV поддържа, че в точка 185 от обжалваното съдебно решение Първоинстанционният съд е допуснал грешка при прилагане на правото, като е счел за доказано, че тя се е присъединила към устното споразумение. Според тази федерация Първоинстанционният съд можел да я осъди за участието ѝ в това споразумение не въз основа на презумпция, а доказвайки недвусмисленото ѝ присъединяване към картел с животновъдите, при наличието на изразена от страна на животновъдите едностранната воля да прилагат схемата на минималните изкупни цени като синдикално искане.

65 С първата част от това правно основание FNCBV изтъква, че Първоинстанционният съд е направил погрешно юридическо тълкуване на доказателствата, които са приети в подкрепа на твърдението, че волята на тази федерация е била да продължи да прилага споразумението от 24 октомври 2001 г., и които не установяват действителната ѝ воля да продължи да прилага след изтичането на срока на действие на споразумението от 24 октомври 2001 г. схемата на минималните изкупни цени и спирането на вноса. Посочената федерация има предвид:

— ръкописните бележки на директора на FNB относно събранието от 29 ноември 2001 г. и относно събранието от 5 декември 2001 г. (точки 172 и 180 от обжалваното съдебно решение),

- писмото от 6 декември 2001 г., изпратено от представител на Fédération régionale des syndicats d'exploitants agricoles de Bretagne до председателите на FDSEA в нейния район (точка 178 от обжалваното съдебно решение),
- информационната бележка на FNPL от 10 декември 2001 г. (точка 179 от обжалваното съдебно решение),
- бележка на FDSEA, Вандея от 18 декември 2001 г. (точка 182 от обжалваното съдебно решение) и
- доказателства, свързани с предприетите на местно равнище действия (точки 183 и 184 от обжалваното съдебно решение).

⁶⁶ Доколкото FNCBV цели да постави под въпрос направената от Първоинстанционния съд преценка на фактите, оспорвайки главно факта, че приетите в точки 169—184 от обжалваното съдебно решение доказателства са достатъчни, за да се докаже, че тя е продължила да прилага споразумението от 24 октомври 2001 г. след изтичането на месец ноември 2001 г., първото правно основание трябва да се обяви за недопустимо, тъй като е насочено към преразглеждане на фактическите преценки, за което, както бе напомнено в точки 58 и 59 от настоящото съдебно решение, Съдът не е компетентен в производството по обжалване.

⁶⁷ С втората част от третото си правно основание FNCBV изтъква противоречие в мотивите на обжалваното съдебно решение, доколкото Първоинстанционният съд счита, че тази федерация се е присъединила към устното споразумение и едновременно с това приема за установено, че нейното укоримо поведение е резултат от едностранния натиск на животновъдите. С тази последна

констатация в точки 279 и 289 от обжалваното съдебно решение Първоинстанционният съд признавал едностранния характер на принудителните действия на животновъдите.

68 Тази втора част от третото правно основание, изтъкнато от FNCBV, трябва също да се отхвърли, тъй като се основава на разглеждане на обжалваното съдебно решение, което не отчита контекста, в който се вписват въпросните преценки на Първоинстанционния съд, а именно обстоятелството, че Комисията взема предвид отегчаващи обстоятелства, за да увеличи глобите, наложени на някои федерации на животновъди като FNSEA, FNB и JA.

69 Всъщност не може да се твърди, че в случая обжалваното решение на Първоинстанционния съд е опорочено поради противоречие в мотивите, тъй като отегчаващите обстоятелства, изтъкнати в точки 279 и 289 от това съдебно решение, са взети предвид едва след установяването на степента и условията на участие на всяка от съответните федерации в устното споразумение въз основа на разгледаните от Първоинстанционния съд в точки 169—184 от посоченото съдебно решение доказателства, предмет на оплакванията, съдържащи се първата част от настоящото правно основание, която бе отхвърлена в точка 66 от настоящото съдебно решение. Предвид тези доказателства Първоинстанционният съд е можел, без по никакъв начин да си противоречи, както посочва в точка 92 от заключението си генералният адвокат, да установи съществуването в настоящия случай на споразумение, отбелязвайки все пак извършването на някои действия на натиск или принуда от страна на животновъдите.

70 Следователно третото правно основание, изтъкнато от FNCBV, трябва да се отхвърли като отчасти недопустимо и отчасти неоснователно.

По първото изтъкнато от FNSEA, FNB, FNPL и JA правно основание, изведено от изопачаването на доказателствата, доколкото Първоинстанционният съд не е взел предвид две съществени доказателства, от които е видно, че срокът на действие на споразумението от 24 октомври 2001 г. не е продължен след 30 ноември 2001 г., както и от липсата на изложени по този въпрос мотиви

- 71 С първото си правно основание FNSEA, FNB, FNPL и JA изтъкват, че Първоинстанционният съд е изопачил доказателствата, от които е видно, че доколкото цените, определени в схемата на минималните изкупни цени, са възпроизведени в приетите след 30 ноември 2001 г. местни споразумения, това било последица не от доброволно споразумение на подписалите споразумението от 24 октомври 2001 г. федерации, а от синдикалния натиск, упражнен на местно равнище от земеделските производители спрямо собствениците на кланици.
- 72 Според посочените федерации такъв е случаят с документ, който е изпратен по факс на 11 декември 2001 г. от един от директорите на FNB до федерация на равнище департамент и е съдържал схемата на минималните изкупни цени, заедно с отбелязване „внимание, прилагането на тази схема не е подновено със споразумение“, както и случаят със съобщение от 12 декември 2001 г. на Fédération régionale des syndicats d'exploitants agricoles de Bretagne, в което се посочва, че „като считат за неприемливо настоящото развитие на пазара на едрия рогат добитък, бретанските FDSEA уведомяват животновъдите, че са упражнили синдикален натиск по отношение на купувачите, така че да се възстановят цените от ноември“.
- 73 Според FNSEA, FNB, FNPL и JA обаче фактът, че двата посочени в предходната точка документа, изпратени от тези федерации до Първоинстанционния съд след съдебното заседание от 17 май 2006 г., не се споменават в обжалваното съдебно решение, показва, че последният въобще не ги е взел предвид. Според тях тези два документа доказват, че федерациите на производителите са считали, че федерациите на собствениците на кланици не били повече обвързани от споразумението от 24 октомври 2001 г. и че вследствие на това производителите могли да получат цените, съдържащи се в схемата на минималните изкупни цени, приета с това споразумение, само благодарение на упражнен на местно равнище синдикален натиск. Като не разгледал въпросните два документа, Първоинстанционният съд не изпълнил задължението си за мотивиране и поради това обжалваното съдебно решение било опорочено.

- 74 За да изпълни правилно задачата си да прецени фактите по спора, Първоинстанционният съд безспорно трябва да разгледа внимателно всички документи, които са му представени от страните, и да ги вземе предвид, включително тези, които както в настоящия случай са приложени към преписката след устните състезания, в рамките на процесуално-организационните действия по смисъла на член 64 от неговия процедурен правилник. Вярно е също, че в обжалваното съдебно решение Първоинстанционният съд пропуска да отбележи двата спорни документа, а именно факса от 11 декември 2001 г. и съобщението от 12 декември 2001 г.
- 75 Според постоянната съдебна практика обаче задължението за мотивиране не съдържа изискване Първоинстанционния съд да излага изчерпателно и да посочва поединично всички представени от страните по спора съображения. Мотивите могат да бъдат и имплицитни, при условие че дават възможност на заинтересованите лица да разберат причините, поради които са постановени мерките, а на компетентния съд — да разполага с достатъчно данни, за да упражни своя контрол (вж. в този смисъл Решение от 25 октомври 2001 г. по дело Италия/Съвет, C-120/99, Recueil, стр. I-7997, точка 28, както и Решение по дело Aalborg Portland и др./Комисия, C-204/00 P, C-205/00 P, C-211/00 P, C-213/00 P, C-217/00 P и C-219/00 P, Recueil, стр. I-123, точка 372).
- 76 По отношение обаче на преценката дали срокът на действие на споразумението от 24 октомври 2001 г. е продължен устно и тайно след 30 ноември 2001 г., в точки 164—184 от обжалваното съдебно решение и в светлината на изтъкнатите от федерациите жалбоподатели доводи Първоинстанционният съд разглежда подробно документите, на които се основава Комисията, за да приеме спорното решение, и чиято доказателствена стойност се оспорва от федерациите жалбоподатели. Първоинстанционният съд приема по-конкретно, че разгледачите в точки 169—184 от обжалваното съдебно решение документи създават убеждението, както подчертава Комисията, че по време на събранията от 29 ноември и 5 декември 2001 г. е било решено срокът на действие на споразумението от 24 октомври 2001 г. да бъде продължен.
- 77 Освен това в точки 186 и 187 от обжалваното съдебно решение Първоинстанционният съд подчертава, че федерациите на животновъди са продължили тайно да изпълняват споразумението от 24 октомври 2001 г., като същевременно са приели стратегия за известяване, чрез която целят да потвърдят публично, че

срокт на действие на това споразумение не е продължен, и да поискат прилагането на цените според схемата под формата на синдикално искане.

- 78 При тези обстоятелства първото правно основание, изтъкнато от FNSEA, FNB, FNPL и JA, трябва да се отхвърли като неоснователно.

По четвъртото изтъкнато от FNCBV правно основание, изведено от липсата на антиконкурентен характер на споразумението от 24 октомври 2001 г. и на устното споразумение

- 79 С четвъртото си правно основание, изтъкнато при условията на евентуалност, FNCBV твърди, че Първоинстанционният съд трябвало да установи липсата на антиконкурентен характер на споразумението от 24 октомври 2001 г. поради икономическия контекст, в който това споразумение е прието, и че Първоинстанционният съд трябвало да извърши анализ на евентуалните правни последици от продължаването на срока на действие на посоченото споразумение.

- 80 FNCBV поддържа, че за да прецени антиконкурентния характер на споразумението от 24 октомври 2001 г., Първоинстанционният съд трябвало да отчете икономическия контекст. Според тази федерация случаят е твърде особен, в смисъл че въпросният сектор се намирал в извънредно икономическо положение, което принудило общностните органи да въведат интервенционна система за закупуване на месо под формата на кланични трупове и за оцеляване на животновъдите.

- 81 FNCBV счита, че Първоинстанционният съд е допуснал грешка при прилагане на правото, като е счел, че Комисията не е задължена да докаже продължаването на срока на действие на споразумението от 24 октомври 2001 г., разглеждайки неговите последици върху прилаганите през съответния период цени. Във връзка с това FNCBV иска от Съда да установи, че това продължаване не е породило последици поради неспазването на схемата на минималните изкупни цени от различните кланици в районите. За тази цел FNCBV представя таблици, които съдържат прилаганите от кланиците в различните райони на Франция цени и с които следва да се докаже, че действително прилаганите цени се различават по райони и в по-голямата си част са по-ниски по размер от определените по тази схема цени след спирането на действието на споразумението от 24 октомври 2001 г.
- 82 Това правно основание не може да бъде прието, тъй като се основава на погрешно тълкуване на точки 81—93 от обжалваното съдебно решение.
- 83 Всъщност, като начало, в точка 82 от обжалваното съдебно решение Първоинстанционният съд заключава, че задължението за спиране на вноса, предвидено в споразумението от 24 октомври 2001 г., е имало за цел разделяне на френския национален пазар и по този начин ограничаване на конкуренцията на единния пазар. Първоинстанционният съд приема в точки 84 и 85 от решението си, че сключилите това споразумение федерации са се споразумели относно схема на минимални изкупни цени, чието спазване се задължават да осигурят, като ограничават свободата на търговско договаряне между животновъди и собственици на кланици и нарушават правилата за ценообразуване на съответните пазари.
- 84 По-нататък Първоинстанционният съд разглежда в точки 86—92 от обжалваното съдебно решение контекста, в който е сключено споразумението от 24 октомври 2001 г. В това отношение Първоинстанционният съд отчита както спецификите на земеделските пазари, за които с известни изключения се прилагат общностните правила в областта на конкуренцията, така и фактическите и правните условия за изпълнението на това споразумение при наличието на кризисно положение в сектора на говеждото месо.

- 85 Така Първоинстанционният съд отбелязва, че фиксираните цени за съществена част от кравите са чувствително по-високи от определените от Комисията интервенционни цени. Първоинстанционният съд също счита, че Регламент (ЕО) № 2790/1999 на Комисията от 22 декември 1999 година за прилагането на член 81, параграф 3 от Договора за категориите вертикални споразумения и съгласувани практики (ОВ L 336, стр. 21; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 1, стр. 66), на който се позовават федерациите жалбоподатели, не е приложим в настоящия случай, тъй като производството на членовете на федерациите на животновъди значително превишава тавана от 30 % от съответния пазар, над който този регламент не допуска установеното в полза на вертикалните споразумения групово освобождаване.
- 86 От това разглеждане на обжалваното съдебно решение следва, че противно на твърденията на FNCBV, Първоинстанционният съд е взел предвид икономическия контекст с цел преценка на антиконкурентния характер на споразумението от 24 октомври 2001 г.
- 87 Освен това от установената съдебна практика следва, че отчитането на конкретните последици на дадено споразумение при прилагането на член 81, параграф 1 ЕО е излишно, ако има за цел да ограничи, предотврати или наруши конкуренцията (вж. в този смисъл Решение от 13 юли 1966 г. по дело Consten et Grundig/Комисия, 56/64 и 58/64, Recueil, стр. 429, 496, както и Решение от 15 октомври 2002 г. по дело Limburgse Vinyl Maatschappij и др./Комисия, C-238/99 P, C-244/99 P, C-245/99 P, C-247/99 P, от C-250/99 P до C-252/99 P и C-254/99 P, Recueil, стр. I-8375, точка 491).
- 88 Тъй като в настоящия случай Първоинстанционният съд заключава, че е установена антиконкурентната цел на споразумението от 24 октомври 2001 г., в точка 93 от обжалваното съдебно решение той основателно постановява, че Комисията не е била задължена да проучва конкретните последици за конкуренцията на приетите с това споразумение мерки. Доколкото продължаването на срока на действие на посоченото споразумение след 30 ноември 2001 г. също е установено въз основа на съдържащи улики документи, Първоинстанционният съд не е допуснал грешка при прилагане на правото, като е приел, че това продължаване не е било необходимо да бъде доказано чрез разглеждане на последиците му по отношение на прилаганите през въпросния период цени.

89 Ето защо четвъртото правно основание, изтъкнато от FNCEBV, трябва да се отхвърли като неоснователно.

По третото правно основание, изтъкнато от FNSEA, FNB, FNPL и JA, и по петото правно основание, изтъкнато от FNCEBV, изведени от допусната от Първоинстанционния съд грешка при прилагането на член 15, параграф 2 от Регламент № 17

90 С третото си правно основание FNSEA, FNB, FNPL и JA, подкрепени от Френската република, изтъкват, че Първоинстанционният съд е допуснал грешка при прилагане на правото, приемайки, че определеният в член 15, параграф 2 от Регламент № 17 таван на глобите може да се изчисли, като се вземе предвид оборотът на членовете им, а не този на всяка федерация. Федерациите жалбоподатели поддържат, че това е радикална промяна спрямо поставеното от съдебната практика точно, обективно и оправдано изискване, а именно вземането предвид на оборота на членовете на сдружение на предприятия при изчисляването на този таван да зависи от условието това сдружение да може съгласно вътрешните си правила да обвързва своите членове. При условията на евентуалност Френската република добавя, че тъй като федерациите жалбоподатели не разполагат с правомощие да обвързват своите членове, Първоинстанционният съд не е трябвало да допуска вземането предвид на оборота на последните при изчисляването на тавана на определената в посочената разпоредба глоба, без да проучи дали споразумението от 24 октомври 2001 г. действително е оказало влияние върху пазара на говеждо и телешко месо.

91 С първата част от петото си правно основание FNCEBV твърди, че такова отклонение от съдебната практика, за което не са изложени достатъчно мотиви, противоречи на принципа на правна сигурност, тъй като съответните предприятия не могли да разграничат хипотезите, в които таванът от 10 %, определен в член 15, параграф 2 от Регламент № 17, се изчислявал в зависимост от оборота на сдружението на предприятия, и хипотезите, в които той се изчислявал с оглед на сумата от сбора на оборотите на членовете на това сдружение.

- 92 Следва да се отбележи, че третото правно основание, изтъкнато от FNSEA, FNB, FNPL и JA, и първата част от петото правно основание, изтъкнато от FNCBV, се основават на погрешна предпоставка, която основателно е отхвърлена от Първоинстанционния съд в точки 316—319 от обжалваното съдебно решение.
- 93 Всъщност е вярно, както Първоинстанционният съд напомня в точка 317 от посоченото решение, че определеният в член 15, параграф 2 от Регламент № 17 таван от 10 % съгласно постоянната съдебна практика може да бъде изчислен, като се вземе предвид оборотът, реализиран от всички предприятия, членове на дадено сдружение на предприятия, поне когато това сдружение може да обвързва своите членове. Все пак както Първоинстанционният съд посочва в следващата точка от обжалваното съдебно решение, тази съдебна практика не изключва възможността в особени случаи да се вземе предвид посоченият оборот, дори когато съответното сдружение на предприятия не разполага с изрично правомощие да обвързва своите членове.
- 94 FNSEA, FNB, FNPL и JA все пак посочват, че в най-новата съдебна практика, а именно Решение по дело Finnboard/Комисия, цитирано по-горе, точка 66, Съдът ясно изключва възможността да се вземе предвид оборотът на членовете на сдружение на предприятия, ако то не разполага с възможност да обвързва своите членове.
- 95 Такова тълкуване на посоченото съдебно решение не може да бъде подкрепено.
- 96 Всъщност както генералният адвокат посочва в точка 53 от своето заключение, от контекста, в който се вписва точка 66 от Решение по дело Finnboard/Комисия, посочено по-горе, следва, че предприятията, членове на сдружението, на което Комисията е наложила глоба, не са участвали в извършването на нарушението. При тези условия Съдът е постановил, че по отношение налагането на глоба на сдружение на предприятия, чийто собствен оборот не зависи от неговата големина или пазарна мощ, Комисията може да вземе предвид оборотите на

предприятията, членове на това сдружение, за да определи санкция, която има възпиращ ефект, но че за това се изисква посоченото сдружение да има възможност съгласно вътрешните си правила да обвързва своите членове.

97 В резултат на това, както подчертава Комисията, Първоинстанционният съд има основания да счита, че когато, както в настоящия случай, членовете на дадено сдружение на предприятия са участвали активно в изпълнението на споразумение с антиконкурентен характер, отделните обороти на тези членове могат да бъдат взети предвид при определянето на санкцията дори ако въпросното сдружение, за разлика от положението, посочено в точка 66 от Решение по дело Finnboard/Комисия, посочено по-горе, не разполага с възможността да обвързва своите членове. Ето защо в точка 319 от обжалваното съдебно решение Първоинстанционният съд основателно приема, че такова вземане предвид е оправдано „в случаите, когато нарушението, извършено от дадено сдружение, се отнася до дейностите на неговите членове и когато въпросните антиконкурентни практики са осъществени от сдружението пряко в полза на последните и в сътрудничество с тях, тъй като сдружението няма обективни интереси, които са самостоятелни спрямо тези на неговите членове“.

98 Освен това всяко друго тълкуване би противоречало на необходимостта да се гарантира възпиращият ефект на санкциите, наложени във връзка с нарушенията на общностните правила на конкуренцията. Всъщност както Първоинстанционният съд основателно отбелязва в точка 318 от обжалваното съдебно решение, в противен случай възможността на Комисията да налага глоби в подходящ размер на извършителите на въпросните нарушения би могла да бъде накърнена, доколкото сдруженията на предприятия, които имат много малък оборот, но обединяват, без при това да могат да обвържат изрично, голям брой предприятия със значителен общ оборот, могат да бъдат санкционирани единствено с глоби в много намален размер дори ако извършените от тези сдружения нарушения са оказали съществено влияние на въпросните пазари.

- 99 Противно на поддържаното от FNCBV, от точки 318—325 от обжалваното съдебно решение ясно следва, че в това отношение Първоинстанционният съд е изложил достатъчно от гледна точка на правото мотиви.
- 100 Федерациите жалбоподатели изтъкват също, че в точки 320—323 от обжалваното съдебно решение, за да избегне прилагането в случая на постоянната съдебна практика относно хипотезите, в които таванът от 10 % от оборота, определен в член 15, параграф 2 от Регламент № 17, трябва да бъде изчислен в зависимост от оборота, реализиран от всички предприятия членове на дадено сдружение, Първоинстанционният съд възприема четири критерия, изхождайки от фактите в настоящия случай, които квалифицира като „особени обстоятелства“. Касаело се за случаи, в които въпросното сдружение на предприятия има за задача от първостепенна важност да защитава и представлява интересите на своите членове, в които разглежданото споразумение с антиконкурентен характер се отнася до дейността на членовете на това сдружение, а не до тази на самото сдружение, и в които това споразумение е сключено в полза на членовете на посоченото сдружение и същите са сътрудничили при осъществяването на въпросната антиконкурентна практика.
- 101 Според FNSEA, FNB, FNPL и JA обаче, от една страна, е естествено три от тези критерии да са налице при сдружения на предприятия. От друга страна, местните споразумения и дейностите на някои групи животновъди, посочени в точка 323 от обжалваното съдебно решение, не доказват сътрудничеството на всички активни членове на тези федерации на пазара на говеждо и телешко месо, а само сътрудничеството на някои от тях. Така заключението, до което достигнал Първоинстанционният съд, не било оправдано от обективна връзка между посочените федерации и всички техни членове и не се основавало на косвено участие на посочените членове в разглежданата в настоящия спор антиконкурентна практика.
- 102 Тези доводи почиват на погрешно тълкуване на обжалваното съдебно решение и не могат да бъдат приети.

103 Всъщност в точка 319 от посоченото решение Първоинстанционният съд определя нови особени обстоятелства, които са приложими в случаите на нарушения, извършени от сдружения на предприятия, и които следва да се прибавят към вече признатите от съдебната практика. За сметка на това в точки 320—323 от обжалваното съдебно решение Първоинстанционният съд разглежда въпроса дали в настоящия случай за федерациите жалбоподатели са налице тези особени обстоятелства, за да реши дали таванът от 10 %, определен в член 15, параграф 2 от Регламент № 17, трябва да се формира по-скоро в зависимост от оборота на членовете им, отколкото в зависимост от оборота на тези федерации.

104 От една страна, следва да се отбележи, че FNSEA, FNB, FNPL и JA не оспорват направените от Първоинстанционния съд по отношение на тях заключения в точки от 320 до 322 от обжалваното съдебно решение, и от друга страна, че както бе напоменено в точка 59 от настоящото решение, освен в случай на изопачаване преценката на фактите и доказателствата не представлява правен въпрос, който в това си качество подлежи на контрол от Съда в рамките на обжалване (вж. Решение от 19 септември 2002 г. по дело DKV/CXВП, C-104/00 P, Recueil, стр. I-7561, точка 22 и Решение от 13 март 2008 г. Комисия/Infront WM, C-125/06 P, Сборник, стр. I-1451, точка 57). В настоящия случай обаче пред Съда не се твърди изопачаване на фактите.

105 Според FNCBV два от четирите кумулативно изискуеми елемента, определени от Първоинстанционния съд, не са налице в нейния случай. Тази федерация подчертава, на първо място, че подписването на споразумението от 24 октомври 2001 г. не представлява интерес за нейните членове, тъй като установявало препоръчителни минимални изкупни цени за добитъка. Следователно това споразумение противоречало на техния интерес. Освен това подписването на посоченото споразумение не позволило преустановяването на блокадите на кланиците, тъй като както се доказвало от преписката на Комисията, блокадите продължили. Липсата на интерес на членовете на посочената федерация от подписване на споразумението от 24 октомври 2001 г. впрочем се потвърждавала от твърде малкия брой местни споразумения, на които се позовава Комисията.

- 106 На второ място, самостоятелният характер на интересите на FNCBV спрямо тези на нейните членове намирал израз не само във факта, че тя не разполагала с правомощие да обвързва последните, но и в ограничения брой местни споразумения, приети след споразумението от 24 октомври 2001 г.
- 107 Този довод не може да бъде приет.
- 108 Всъщност доколкото преценката на обстоятелствата попада в изключителната компетентност на Първоинстанционния съд, Съдът не трябва да проверява дали Първоинстанционният съд е заключил основателно в точка 322 от обжалваното съдебно решение, че споразумението от 24 октомври 2001 г. е сключено пряко в полза на основните членове на FNCBV, и в точка 323 от това решение, че същото споразумение е било изпълнено по-конкретно посредством сключването на местни споразумения между федерациите на равнище департамент и местните земеделски синдикати, от една страна, и кланичните предприятия, от друга страна.
- 109 FNCBV поддържа още, че нито Комисията, нито Първоинстанционният съд са доказали, че е било невъзможно предприятията — членове на федерациите жалбоподатели, да бъдат адресати на решенията на Комисията, така че на тези членове да бъдат наложени индивидуално глоби. Според FNCBV от точка 5, буква в) от Насоките следва, че само когато е невъзможно да се наложат индивидуални глоби на членовете на сдружение на предприятия, Комисията може да наложи на самото сдружение глоба, еквивалентна на общата сума от глоби, които би наложила на всеки от неговите членове. Доколкото Комисията и Първоинстанционният съд не се опитали да мотивират използването на сбора от оборотите на членовете на федерациите жалбоподатели при изчисляването на размера на наложените им глоби, обжалваното съдебно решение било незаконосъобразно и трябвало да бъде отменено.

- 110 Следва да се заключи, че твърдението за нарушаване на член 5, буква в) от Насоките е изложено от FNCBV за първи път на етапа на обжалване. По силата на член 42, параграф 2 от Процедурния правилник, приложим съгласно член 118 от същия правилник в производството по обжалване, това следователно представлява ново правно основание, което е недопустимо, след като не почива на правни или фактически обстоятелства, установени в хода на производството.
- 111 От това следва, че третото правно основание, изтъкнато от FNSEA, FNB, FNPL и JA, и първата част от петото правно основание, изтъкнато от FNCBV, трябва да се отхвърлят като частично недопустими и частично неоснователни.
- 112 С втората част на петото си правно основание FNCBV твърди, че мотивите в точка 320 и следващите от обжалваното съдебно решение противоречат на мотивите, изложени в точка 341 и сл. от същото съдебно решение и свързани с прилагането на забраната за кумулиране на санкциите.
- 113 Всъщност в точка 341 от обжалваното съдебно решение Първоинстанционният съд поставял акцент върху подписването, участието, отговорността, индивидуалната роля и дори върху изпълнението на споразумението от 24 октомври 2001 г. от страна на федерациите жалбоподатели, за да оправдае обстоятелството, че санкцията е наложена на тях, а не на техните членове. В точка 320 и сл. от това съдебно решение, напротив, акцентът се поставял върху факта, че споразумението не се отнасяло до дейността на федерациите жалбоподатели, че взетите мерки не ги засягали, че посоченото споразумение е сключено пряко в полза на членовете на тези федерации и, накрая, че същото споразумение е изпълнено от членовете на посочените федерации.

- 114 Така Първоинстанционният съд изложил два противоречиви мотива, които целят в първия случай да подкрепят тезата, че федерациите жалбоподатели са имали пряка и активна роля при сключването и изпълнението на споразумението от 24 октомври 2001 г., а във втория случай — да потвърдят тезата, че тези федерации само са задали посоката на действие на своите членове.
- 115 Освен това като приел в точка 341 от обжалваното съдебно решение, че федерациите жалбоподатели са участвали индивидуално в санкционираните със спорното решение нарушения, Първоинстанционният съд признал имплицитно, че вземането предвид на оборота на членовете им при изчисляването на тавана от 10 % от оборота, посочен в член 15, параграф 2 от Регламент № 17, в случая не било оправдано.
- 116 Френската република счита, че позицията на Първоинстанционния съд в точка 343 от обжалваното съдебно решение, съгласно която със спорното решение не се налага санкция на основните членове на федерациите жалбоподатели, изглежда в противоречие с факта, че в точка 319 от същото съдебно решение вземането предвид на оборота на техните членове при изчисляването на посочения таван от 10 % се мотивира с обстоятелството, че споразумението от 24 октомври 2001 г. е сключено пряко в полза на посочените членове и в сътрудничество с тях.
- 117 Тези твърдени противоречия в мотивите се основават на погрешно тълкуване на обжалваното съдебно решение. По тази причина втората част от петото правно основание, изтъкнато от FNCBV, не може да бъде уважена.
- 118 Всъщност следва да се заключи, че за да реши дали определеният в член 15, параграф 2 от Регламент № 17 таван от 10 % трябва да се изчисли в зависимост от оборота на всички членове на федерациите жалбоподатели, Първоинстанционният съд проверява в точки 320—323 от обжалваното съдебно решение дали по

отношение на последните са налице особените обстоятелства, посочени в точка 319 от това съдебно решение, а именно дали извършеното от тези федерации нарушение е било свързано с дейностите на техните членове и дали разглежданите антиконкурентни практики са били осъществени от посочените федерации пряко в полза на техните членове и в сътрудничество с тях. В рамките на тази преценка Първоинстанционният съд следвало да отчете задачите на федерациите жалбоподатели и да определи посочената в споразумението от 24 октомври 2001 г. дейност и бенефициерите по това споразумение, както и да разгледа условията на неговото изпълнение.

119 За сметка на това в точки 341—345 от обжалваното съдебно решение Първоинстанционният съд отхвърля правното основание, свързано с нарушаване от страна на Комисията на принципа на забрана за кумулиране на санкциите. В това отношение, от една страна, Първоинстанционният съд установява, че наложената на всяка федерация жалбоподател санкция е приета въз основа на участието в и собствената отговорност на всяка от тях за нарушението, като всички федерации жалбоподатели са участвали в извършването на нарушението, макар и в различна степен и форма. От друга страна, Първоинстанционният съд счита, че със спорното решение не са наложени многократно санкции на едни и същи образувания, нито на едни и същи лица за едни и същи деяния, тъй като с него не се налагали санкции на преките или непреки основни членове на тези федерации.

120 Следователно в решението си Първоинстанционният съд не е допуснал противоречие в мотивите, когато въз основа на съображенията си, в точка 324 от обжалваното съдебно решение той заключава, че при изчисляването на тавана от 10 %, посочен в член 15, параграф 2 от Регламент № 17, е оправдано да се вземат предвид оборотите на основните членове на федерациите жалбоподатели, а в точка 344 от същото съдебно решение посочва, че липсва идентичност на извършителите, доколкото със спорното решение не се налагат многократно санкции на едни и същи образувания или на едни и същи лица за едни и същи деяния.

- 121 От това следва, че втората част от петото правно основание, изтъкнато от FNCBV, трябва да се отхвърли като неоснователна.
- 122 Следователно третото правно основание, изтъкнато от FNSEA, FNB, FNPL и JA, и петото правно основание, изтъкнато от FNCBV, трябва да се отхвърлят в тяхната цялост.

По четвъртото изтъкнато от FNSEA, FNB, FNPL и JA правно основание, изведено от нарушаване на забраната за кумулиране и на принципа за пропорционалност на санкциите, доколкото Първоинстанционният съд налага на всяка от тези федерации отделна глоба, като взема предвид сбора от оборотите на техните общи членове

- 123 С четвъртото правно основание FNSEA, FNB, FNPL и JA поддържат, че Първоинстанционният съд не може да наложи отделни глоби на FNSEA и на всяко от нейните три подразделения, чиито активни членове на пазара на говеждо и телешко месо са общи, без да наруши принципите на забрана за кумулиране и на пропорционалност на санкциите и без да изпадне в противоречие. Първоинстанционният съд трябвало да заключи, че нито една от четирите федерации нямала самостоятелни интереси спрямо тези на техните общи членове, както и спрямо тези на трите други федерации, и той не трябвало да утвърждава метода на изчисляване на размера на глобите, приложен от Комисията за всяка от тези федерации и основан на сбора от оборотите на посочените членове.
- 124 Посочените федерации изтъкват, че за да оправдае кумулирането на санкциите, Първоинстанционният съд разглежда всяка от четирите федерации жалбоподатели в общия контекст, т.е. в качеството им на отделни правни субекти със собствен бюджет и интереси. За сметка на това, за да обоснове непревишаването

на тавана, той разгледал всяка от тези четири федерации в конкретния контекст на сключването на споразумението от 24 октомври 2001 г., т.е. като федерации, действали в един и същи интерес, а именно този на общите им активни членове на пазара на говеждо и телешко месо. Четирите федерации жалбоподатели считат, че на една отделна федерация, била тя FNSEA или FNB, всяка от които обединява всички общи членове, може да бъде наложена санкция с оглед на финансовите възможности на посочените членове и че наложената на другите три федерации санкция трябвало да бъде съобразена само с размера на собствените им приходи.

125 Френската република счита, че доколкото основните членове на четирите федерации жалбоподатели могат да бъдат общи за някои от тях, Първоинстанционният съд надценява икономическата мощ на тези федерации. Ето защо фактът, че за изчисляването на тавана на наложените на четирите федерации жалбоподатели глоби се взема предвид оборотът на членовете на всяка от тях, водел по необходимост до налагането им на несъразмерна глоба.

126 Тези доводи, които вече са изложени в първоинстанционното производство от същите федерации жалбоподатели, са отхвърлени от Първоинстанционния съд в точки 340—346 от обжалваното съдебно решение.

127 Всъщност като начало Първоинстанционният съд напомня съдебната практика, според която прилагането на принципа *non bis in idem* зависи от наличието на три условия, а именно идентичност на деянията, един и същи извършител на нарушението и един и същи защитен правен интерес — принцип, който забранява едно и също лице да бъде санкционирано повече от веднъж за едно и също неправомерно поведение, за да бъде защитено едно и също правно благо — и заключава, че в настоящия случай Комисията е санкционирала федерациите жалбоподатели въз основа на участието във и степента на отговорност на всяка от тези федерации за нарушението.

- 128 По-нататък Първоинстанционният съд приема, че обстоятелството, че FNB, FNPL и JA са членове на FNSEA, не означава, че тези федерации са санкционирани няколко пъти за едно и също нарушение, тъй като посочените федерации са отделни юридически лица, имат отделни бюджети, както и цели, които не винаги съвпадат, и осъществяват съответните си синдикални дейности в защита на собствените си конкретни интереси.
- 129 Накрая, въз основа на своята практика, според която фактът, че оборотите на членовете на дадено сдружение на предприятия са взети предвид при определянето на тавана от 10 %, не означава, че им е наложена глоба, нито че съответното сдружение е задължено да прехвърли тежестта ѝ върху своите членове (вж. Решение на Първоинстанционния съд СВ и Euroraу/Комисия, цитирано по-горе, точка 139), в точка 343 от обжалваното съдебно решение Първоинстанционният съд заключава, че тъй като отделните земеделски производители, които са непреки членове на федерациите жалбоподатели, не са санкционирани по силата на спорното решение, фактът, че основните членове на FNB, на FNPL и на JA са също членове на FNSEA, не представлява пречка за Комисията да санкционира поотделно всяка от тези федерации.
- 130 Следователно в точка 344 от обжалваното съдебно решение Първоинстанционният съд е можел основателно да заключи, че не е имало накърняване на принципа *non bis in idem*, тъй като липсва идентичност на извършителите на нарушението, нито нарушение на принципа на пропорционалност, тъй като на преките и непреките членове на федерациите жалбоподатели не са наложени два пъти глоби за едно и също нарушение.
- 131 От това следва, че четвъртото правно основание, изтъкнато от FNSEA, FNB, FNPL и JA, трябва да се отхвърли като неоснователно.

По шестото изтъкнато от FNCBV правно основание, насочено към намаляване на размера на наложената ѝ глоба

132 С шестото си правно основание FNCBV упреква Първоинстанционния съд, че е нарушил член 15, параграф 2 от Регламент № 17, като ѝ е наложил глоба в размер на 360 000 EUR, тъй като тази сума съответства приблизително на 20 % от нейния оборот, а именно размера на нейните приходи, докато посочената разпоредба установява тавана на глобата, която може да бъде налагана, на 10 % от оборота на извършилите нарушения предприятия.

133 Все пак тъй като това правно основание почива на предпоставката, че за да провери дали размерът на наложената глоба превишава определения в член 15, параграф 2 от Регламент № 17 таван от 10 % от оборота, Комисията не е имала право да вземе предвид оборота на членовете на федерациите жалбоподатели, то трябва да се отхвърли, доколкото поради изложените в точки 92—111 от настоящото съдебно решение мотиви е погрешно.

134 Доколкото изтъкнатите от федерациите жалбоподатели правни основания не са приети, жалбата следва да се отхвърли в нейната цялост.

По съдебните разноски

- 135 Съгласно член 122, първа алинея от Процедурния правилник когато жалбата е неоснователна, Съдът се произнася по съдебните разноски. Съгласно член 69, параграф 2 от този правилник, приложим към производството по обжалване по силата на член 118 от същия, загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноски, ако е направено такова искане.
- 136 След като Комисията е направила искане за осъждане на федерациите жалбоподатели и последните са загубили делото, те следва да бъдат осъдени да заплатят съдебните разноски.
- 137 Френската република понася направените от нея съдебни разноски.

По изложените съображения Съдът (трети състав) реши:

- 1) **Отхвърля жалбите.**

- 2) **Осъжда Coop de France bétail et viande, с предишно наименование Fédération nationale de la coopération bétail et viande (FNCBV), Fédération**

nationale des syndicats d'exploitants agricoles (FNSEA), Fédération nationale bovine (FNB), Fédération nationale des producteurs de lait (FNPL) и Jeunes agriculteurs (JA) да заплатят съдебните разноси.

3) Френската република понася направените от нея съдебни разноси.

Подписи